

[Haustrup Clemmensen.]

konservative folkepartis side, at ministeriet endnu ikke har fundet udveje til dog at vise nogen imødekommenhed på dette område, men håber, at man også på disse felter kan undersøge sagen nærmere i udvalget.

Om hele den øvrige del af lovforslaget skal jeg afstå fra at gøre særlig mange bemærkninger af den ganske enkle grund, som også er fremhævet i den højtærede ministers fremsættelsestale, at fremsættelsen af lovforslaget først og fremmest er et led i de forligsforhandlinger, der var i gang i sidste samling, og en optakt til fortsættelse af disse forligsforhandlinger.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen just sagde, at dette lovgivningsområde har haft en omtumlet skæbne. Nu skal man jo ikke rippe op i fortiden, men det er ikke så forfærdelig lang tid siden, den højtærede finansminister simpelt hen afviste forhandling om oppositionens skitse på dette felt bl. a. under henvisning til vore principielle ønsker med hensyn til grundstigningsskylden. Nu er man på det område kommet lidt mere ind i forhandlingsklimaet, og vi håber, det vil præge de forhandlinger, der kommer. Jeg henviser til den skitse, der allerede i sidste samling blev forelagt af venstre og det konservative folkeparti, skitsen til en frigørelsesafgift. Vi lægger afgørende vægt på, at denne beskatning ikke bliver en slags skat på inflation, en slags skat på flytning og en slags ekstraskat på parcelhuse, hvis ejere efter vor opfattelse allerede er ramt hårdt gennem ejendomsbeskatningen.

Vi udtrykker altså håbet om, at den høje regering og ikke mindst den højtærede finansminister nu virkelig er rede til at fortsætte disse forhandlinger og forhåbentlig bringe dem til en forstandig og saglig afgørelse. Det bliver vel et af de første områder, hvor den nye regering skal vise, at den ikke blot har vilje, men forhåbentlig også evne til at nå frem til et resultat. Jeg erkender — og det ved jeg den højtærede finansminister om et øjeblik vil belære mig om — at en sådan vilje og evne gerne skulle være gensidig. Jeg tror at turde forsikre, at det konservative folkeparti har både vilje og evne til at forsøge at nå frem til et virkelig sagligt og fornuftigt forhandlingsresultat på disse områder.

Baunsgaard: Beskatningen af særlige indkomster og i ganske særlig grad beskatningen af fortjeneste ved salg af fast ejendom og beskatningen af de gevinster, der kan hentes ved jordsalg, er på det økonomiske område et af de forhold, der er grundlæggende for meget af udviklingen. Jeg finder, det er så vigtigt et område, at det er meget rigtigt og meget væsentligt, at vi får lejlighed til at diskutere det straks fra starten, så der virkelig er mulighed for at bedømme det i sammenhæng med en generel skattereform. Jeg synes derfor, man skylder regeringen tak for, at den så hurtigt følger op den, man kan vel næsten sige aftale, der lå fra før valget om; at disse forhold meget hurtigt blev bragt frem til forhandling i folketinget.

Det er efter det radikale venstres opfattelse ikke rimeligt, at beskatningen af arbejdsfrie fortjenester er relativt lav, når beskatningen af arbejdsindtægter i øvrigt må være relativt høj. De abnormt høje fortjenester ved jordsalg, som samfundsudviklingen har muliggjort, gør spørgsmålet om beskatningen af jordsalgfortjeneste særlig betydningsfuldt, og der er vel grund til som udgangspunkt for drøftelserne at understrege, at den hidtidige beskatning af fortjeneste ved jordsalg har været ganske overordentlig rimelig, ja, man fristes til at sige, at betegnelsen rimelig ikke er dækkende; den har været meget lempelig.

Det radikale venstre er enig i, at der i beskatningen af fortjeneste ved salg af fast ejendom må tages hensyn til den almindelige prisstigning, således at der gennem et konjunkturtillæg sikres imod beskatning af normal prisstigning, hvorved man bl. a. undgår en beskatning, der kan forekomme urimelig, ved mere eller mindre frivillig fraflytning af en bopæl for erhvervelse af en anden. Men igen vil jeg sige, at de indrømmelser, der hidtil er sket på dette felt, nødvendige konjunkturahensyn og hensyn til prisstigninger, har været meget rimelige. Jeg kan ikke lade være med i denne forbindelse at nævne den opmærksomhed, det har vakt, at den højtærede økonomiminister har talt om risikoen for en inflationsstigning på 2-3 pct. om året. Her begår den højtærede finansminister en endnu større letsindighed, hvis det første er en letsindighed, idet han her siger, at man skal regne